

यादसम् । अ । “स्वसारन्वाकणवै” । वन् । “पीवानं
जेवम्” । “वर्णानान्तपतिनितानानाम्” १० । आदि-
दात्तः, एतः हरिणः, शितिः, घृष्टिः, हरित् ।
“हृत्स्वान्तस्व हृत्स्वमन् ताच्छीत्ये” ११ । ऋजं हृत्स्वा-
न्त्यादिभूतं हृत्स्वदात्तं स्यात् । छनिः । “अन्त्यादे-
वनस्य” १२ । आदि-दात्तः, “तस्य नाक्षः” देवने त
“अक्षैर्मा दीव्य” । “अर्ज स्वासमद्योतने” १३ । अर्जो याम-
स्य, समेऽंशके त अर्जं पिप्पल्याः । “मीत्तद्गुणानाम्”
१४ । आदि-दात्तः, पीतद्गुः, सरलः । “यामा-
दीनाञ्च” १५ । यामः, सोमः, यामः । “लुवन्त्यो-
पमेयनामधेयस्य” १६ । चञ्चोव चञ्चा, स्मिगन्त्येति पा-
ठान्तरम् । स्मिगिति लुपः प्राचां संज्ञा । “न वृक्षपर्वत-
विशेषव्याघ्रसिंहमहिषाणाम्” १७ । एषास्यपमेयनाम्ना-
मादि-दात्तो न । ताल इव तालः, मेरुरिव मेरुः,
व्याघ्रः, सिंहः, महिषः । “राजविशेषस्य यमन्ता चेत्”
१८ । यमन्ता वृद्धः, आङ्ग उदाहरणम् । अङ्गाः प्रत्यु-
दाहरणम् । “स्त्रीविषययस्त्र्यंशुपूर्वाणाम्” २० ।
एषान्त्वयाणामाद्युदात्तः, स्त्रीविषयः, मल्लिका, वर्णः,
श्येनी, हरिणी, अक्षुष्यदात् पूर्वोऽस्त्येषान्ते अक्षु-
पूर्वाः, तरलुः । “शकुनीनाञ्च लघुपूर्वम्” २१ । पूर्व
लघु उदात्तं स्यात्, कुकुटः, तित्तिरिः । “नर्तुप्राण्या-
ख्यायाम्” २२ । यथाक्षत्तं प्राप्तुदात्तत्वञ्च, वसन्तः,
ककलासः । “धान्यानाञ्च वृद्धान्तानाम्” २३ । आदि-
दात्तः, कान्तानाम्, श्यामाकाः, घान्तानाम्, राज-
भाषाः । “जनपदशब्दानामपान्तानाम्” २४ । केकयः,
“हृयादीनामसंयुक्तान्तानामन्तः पूर्व्यं वा” २५ । हृयिति
हृलः संज्ञा । पल्लम्, शल्लम्, हृयादीनां किम् एकलः
असंयुक्तेति किं मल्लः । “इगन्तानाञ्च द्विषाम्” २६ ।
आदि-दात्तः, द्विषः एतानि २पादस्थानि । “मक-
रवृद्धपारिवतवितस्तेज्ज्वाञ्जिह्वाकलोभाकाशायुतषा का-
शीनामादिर्वा” २७, २८ । एषामादिर्द्वितीयो वा उ-
दात्तः । मकरः वृद्धः । “कन्दसि च” १० । असकराद्यर्थ
आरम्भः । लक्ष्यानुसारादादिर्द्वितीयम् वा उदात्तं
ज्ञेयम् । “कदेमादीनाञ्च” ११ । आदिर्द्वितीयं वोदा-
त्तः । “हृगन्धितेजनस्य ते वा” १२ । आदिर्द्वितीयं
ते शब्दश्चेति पर्यायेण वोदात्तः । “नपः फलान्ता-
नाम्” १३ । आदिर्द्वितीयं वोदात्तम् । राजादनफलम् ।
“इषान्तस्य हृलदेरादिर्वा” १४ । हृलीषा लाङ्गलीषा ।

उशीरदाशेरकपालपलाशशैवालश्यामाकशरीरशरावहृदय-
हिरण्यारख्यापत्यदेवराणाम्” १९ । “एषामादि-दात्तः
स्यात् । “महिषाषाढयोर्ज्जिह्वेककाख्या चेत्” २० । आदि-
दात्तः, “महिषी जाया” आषाढा उपदधाति । एतानि
२पादस्थानि । “निपाता आद्युदात्ताः” फि० ४, १२ ।
स्नाहा “उपसर्गाश्चाभिवर्जम्” फि० ४, १३ ।
तथा च पाणिनिशान्तनवाचार्यादिभिर्व्यादेरुदात्तत्वं
विहितं ते शब्दा लोके वेदे च आद्युदात्ता भवन्ति ।
आद्युन लि० आ+दिघ-क्त जट् नत्वञ्च । औदारिके (पेटुक)
जिगीषावर्जिते । जिगीषायान्तु न नत्वम् । आद्युतः ।
जिगीषया देवनकर्त्तरि । [भावविशेषपर्यन्ते ।
आद्योपान्त पु० आद्यावधि उपान्तः अन्तपर्यन्तः । प्रथ-
माधमन न० आधीयते आ+धा-कमनन् । बन्धकदाने
आधौ, । “योगाधमनविक्रीतं योगदानप्रतिग्रहम् ।
यस्य वायुपथिं पश्येत्तत् सर्वं विनिवर्त्तयेत्” सूतिः
“एकोऽपि स्यावरे कुर्थाह्नाधमनविक्रयम्” सूतिः
एकोऽह्नीशः सर्वत्र दानाधमनविक्रये” कात्या० सूतिः
आधिशब्देऽस्य विवृतिः ।
आधमर्त्यं न० अधमर्त्यस्य भावः कर्म वा व्यञ्ज् । ऋष्यपहृषे
अवश्यदेयद्रव्यस्वामित्वे “आवश्यकाधमर्त्ययोर्णिनिः” पा० ।
आधर्म्मिक लि० अधर्मं चरति ठञ् । अधर्मशीले देववशात्
अधर्म्माहुषातरि त नास्य साधुत्वम् । अधर्म्मिक इत्यत्र
त न धर्म्मिक इति विग्रह इति भेदः ।
आधर्षं पु० आ+धृष-भावे घञ् । शिरस्कारे श्वलादुपीडने च
आधर्षणं न० आ+धृष-भावे ल्युट् । श्वलादुपीडने ।
आधर्षित लि० आ+धृष-क्त अवैयात्ये इट् गुणश्च । श्वमा-
निते शिरस्कारे श्वलात्कारेणाभिभूते च “सूत्याचारव्य-
पेतेन मार्गेणाधर्षितः परैः । आवेदयति चेद्वाजे व्यवहा-
रपदं हि तत्” वा० सूतिः धाञ्छेत् आष्टष्ट इत्येव ।
आधर्थ्यं लि० आ+धृष-णिच्-यत् । श्वमाननीये श्वलात्
पीडनीये श्वले च भावे यत् । ४ दुर्वलत्वे न० । “आध-
र्थ्यं पूर्वपक्षस्य यस्मिन्नर्थवशाद्भवेत् । विवादे साक्षिण-
स्तत्र प्रष्टव्याः प्रतिवादिनः” नार० । “आधर्थ्यं
दुर्वलत्वम्” व्य० त० रघु० ।
आधानं न० आ+धा-भावे ल्युट् । संस्कारपूर्वकं वज्रादेः
स्थापने । अग्न्याधाने श्वर्माधाने च । “आधाने सोम-
पाने च वपनं सप्तसु स्रुतम्” प्रा० त० पु० । “आधर्थायै पूर्व-
मारिण्यै दत्त्वाग्नीनन्धकर्म्मणि । पुनर्दार्क्रियां कुर्थात्